

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 33/2026
Dyrektora Muzeum Śląskiego w Katowicach
z dnia 24.08.2026 r.

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH
W MUZEUM ŚLĄSKIM W KATOWICACH**

- wersja zupełna -

SPIS TREŚCI

Podstawy prawne Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach	4
Wprowadzenie	6
Słownik pojęć	7

Rozdział I

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a pracownikami, w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich	8
---	----------

Rozdział II

Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego	10
--	-----------

Rozdział III

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”	14
--	-----------

Rozdział IV

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów	16
---	-----------

Rozdział V

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie pracowników Muzeum Śląskiego w Katowicach do stosowania standardów, zasady przygotowania pracowników do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tych czynności	1
---	----------

7

Rozdział VI

Zasady i sposób udostępniania rodzicom małoletnich oraz małoletnim Standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania	19
---	-----------

Rozdział VII

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.....	20
--	----

Rozdział VIII

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet. Procedury ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie.....	21
--	----

Rozdział IX

Postanowienia

końcowe.....	22
Załączniki.....	24

Podstawy prawne Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach

Standardy Ochrony Małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach, zwane dalej Standardami ochrony małoletnich, opracowano i wdrożono na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 oraz art. 22b–22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 110 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. Niniejsze Standardy ochrony małoletnich należy stosować z uwzględnieniem przepisów prawa, w szczególności:

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 424, 834), zwana dalej ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej,
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2023 r. poz. 1870), zwane dalej rozporządzeniem w sprawie procedury „Niebieskiej Karty”,
3. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2026 r. poz. 236),
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz.U. z 2025 r. poz. 383, 1818, 1872 i z Dz.U. 2026 r. poz. 902, 988), zwana dalej Kodeksem karnym,
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 421, 638, 760, 882, 901), zwana dalej Kodeksem postępowania karnego,
6. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),
7. Konwencja o prawach dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r., nr 120 poz. 526),
8. Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzona w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r., poz. 1169).

Nowelizacja Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz niektórych innych ustaw określiła warunki skutecznej ochrony małoletnich przed różnymi formami przemocy. Wprowadzone zmiany wskazują na potrzebę opracowania jasnych i spójnych standardów postępowania w sytuacjach podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia małoletnich.

Standardy ochrony małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach są jednym z elementów systemowego rozwiązania ochrony małoletnich przed krzywdzeniem i stanowią formę zabezpieczenia ich praw. Należy je traktować jako jedno z narzędzi wzmacniających i ułatwiających skuteczną ochronę małoletnich przed krzywdzeniem.

W konstruowaniu Standardów ochrony małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach przyjęto następujące założenia:

1. w Muzeum Śląskim w Katowicach nie są zatrudniane i nie jest podejmowana współpraca z osobami mogącymi zagrażać bezpieczeństwu małoletnich;
2. działania podejmowane w ramach Muzeum Śląskiego w Katowicach nie mogą naruszać przepisów powszechnie obowiązującego prawa;
3. wszyscy pracownicy oraz pozostałe osoby, z którymi Muzeum Śląskie w Katowicach podejmuje współpracę, potrafią zdiagnozować symptomy krzywdzenia małoletniego oraz podejmować interwencje w przypadku podejrzenia, że małoletni jest osobą krzywdzoną, podejmowane postępowanie nie może naruszać praw małoletniego;
4. ochrona małoletnich w działaniach Muzeum Śląskiego w Katowicach jest jedną z najważniejszych zasad w realizacji zadań skierowanych do małoletnich;
5. wprowadzone Standardy ochrony małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach uwzględniają w szczególności potrzeby i sytuacje małoletnich z niepełnosprawnościami oraz małoletnich ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Uwzględniając powyższe założenia, niniejszy dokument określa Standardy ochrony małoletnich, stanowiące zbiór zasad i procedur postępowania w sytuacjach zagrożenia ich bezpieczeństwa. Jego najważniejszym celem jest ochrona małoletnich przed różnymi formami krzywdzenia oraz budowanie bezpiecznego i przyjaznego środowiska. Standardy ochrony małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach dotyczą wszystkich pracowników oraz pozostałych osób, z którymi Muzeum Śląskie w Katowicach podejmuje współpracę.

Słownik pojęć

Ilekoć w Standardach ochrony małoletnich jest mowa o:

Muzeum – należy przez to rozumieć Muzeum Śląskie w Katowicach, z siedzibą przy ul. Tadeusza Dobrowolskiego 1, 40-205 Katowice;

Dyrektorze – należy przez to rozumieć Dyrektora Muzeum Śląskiego w Katowicach, z siedzibą przy ul. Tadeusza Dobrowolskiego 1, 40-205 Katowice;

Pracowniku – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, a także wolontariusza, praktykanta oraz stażystę Muzeum Śląskiego w Katowicach, z siedzibą przy ul. Tadeusza Dobrowolskiego 1, 40-205 Katowice;

Małoletnim – należy przez to rozumieć każdą osobę do ukończenia 18. roku życia;

Rodzicu małoletniego – należy przez to rozumieć osobę uprawnioną do reprezentacji małoletniego, w szczególności jego rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego, rodzica zastępczego

Zgodzie rodzica małoletniego – należy przez to rozumieć zgodę co najmniej jednego z rodziców małoletniego/opiekunów prawnych/faktycznych/rodzica zastępczego;

Krzywdzeniu małoletniego – należy przez to rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika Muzeum Śląskiego w Katowicach, z siedzibą przy ul. Tadeusza Dobrowolskiego 1, 40-205 Katowice lub zagrożenie dobra małoletniego, w tym jego zaniedbywanie;

Osobie odpowiedzialnej za Standardy ochrony małoletnich – należy przez to rozumieć Dyrektora Muzeum albo osobę pisemnie przez niego upoważnioną do sprawowania nadzoru nad realizacją Standardów, w tym przyjmowania zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu, koordynowania udzielenia mu wsparcia oraz prowadzenia ewidencji tych zgłoszeń;

Zespole Interdyscyplinarnym – należy przez to rozumieć zespół interdyscyplinarny do spraw przeciwdziałania przemocy domowej na terenie Gminy Katowice, bądź inny – właściwy ze względu na miejsce zamieszkania małoletniego;

Grupie diagnostyczno-pomocowej – należy przez to rozumieć grupę diagnostyczno-pomocową powołaną przez Zespół Interdyscyplinarny do spraw przeciwdziałania przemocy domowej na terenie Gminy Katowice, bądź inną – właściwą ze względu na miejsce zamieszkania małoletniego.

Standardy ochrony małoletnich

Preambuła

Zasadą obowiązującą pracowników Muzeum Śląskiego w Katowicach, jest podejmowanie działań mających na celu ochronę godności małoletniego i poszanowanie jego praw. Każdy pracownik Muzeum Śląskiego w Katowicach zobowiązany jest dbać o prawidłowy rozwój małoletnich i przestrzegać zarządzeń oraz procedur określonych w niniejszych Standardach ochrony małoletnich. Pracownicy Muzeum Śląskiego w Katowicach, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a pracownikiem, w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich

§ 1

1. Zasadą, której przestrzeganie jest wymagane od pracowników Muzeum w odniesieniu do wszystkich czynności jest działanie dla dobra małoletniego i w jego najlepszym interesie.
2. Pracownicy Muzeum traktują małoletniego z szacunkiem oraz uwzględniają jego godność i potrzeby.
3. Pracownicy Muzeum działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych Muzeum oraz swoich kompetencji.
4. Niedopuszczalne jest podejmowanie jakichkolwiek czynności niedozwolonych określonych w niniejszych Standardach ochrony małoletnich oraz w jakiegokolwiek formie.

§ 2

1. Osoby wymienione w §1 obowiązane są do utrzymywania profesjonalnej relacji z małoletnimi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe.
2. Osoby wymienione w §1 obowiązane są do działania w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji własnego zachowania.

§ 3

1. W komunikacji z małoletnimi pracownicy Muzeum zachowują cierpliwość i szacunek.
2. Pracownicy Muzeum słuchają uważnie małoletniego i udzielają mu odpowiedzi adekwatnych do jego wieku i danej sytuacji.

3. W komunikacji z małoletnim pracownicy Muzeum nie mogą zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać małoletniego, nie mogą krzyczeć na małoletniego w sytuacji innej niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa wobec małoletniego lub innych osób.

§ 4

1. Nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących małoletniego wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych małoletnich. Obejmuje to wizerunek małoletniego, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
2. Nie wolno zachowywać się w obecności małoletniego w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec małoletniego relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
3. Nie jest dozwolone utrwalanie wizerunku małoletniego dla celów prywatnych poprzez filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie. Zakaz ten obejmuje także umożliwienie utrwalenia wizerunków małoletnich osobom trzecim. Wyjątkiem jest utrwalanie wizerunku na potrzeby Muzeum, na podstawie stosownej zgody rodzica małoletniego.
4. Nie jest dozwolone proponowanie małoletniemu alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używanie ich w obecności małoletniego.
5. Nie jest dozwolone nawiązywanie z małoletnim jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych, lub mogących zostać uznane za posiadające takie właściwości. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie małoletniemu treści erotycznych lub pornograficznych.
6. Należy szanować prawo małoletniego do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić małoletniego, należy mu to niezwłocznie wyjaśnić.
7. Nie jest dozwolone utrzymywanie kontaktów towarzyskich z małoletnimi, którzy korzystają z oferty Muzeum za pośrednictwem szeroko rozumianych sieci komputerowych i zewnętrznych aplikacji. Dopuszczalną formą komunikacji z małoletnimi i ich rodzicami są kanały służbowe.
8. Każde przemocowe działanie wobec małoletniego jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z małoletnim może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu – jest odpowiedzią na potrzeby małoletniego w danym momencie, uwzględnia wiek małoletniego, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy

i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego małoletniego może być nieodpowiednie wobec innego. Pracownik Muzeum ma obowiązek zawsze kierować się swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję małoletniego, pytając go o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie).

9. Nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej małoletniego.
10. Nie wolno dotykać małoletniego w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
11. Kontakt fizyczny z małoletnim nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją, ani wynikać z relacji władzy.
12. Przy podejmowaniu kontaktu z małoletnim z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, uwzględnia się w sposób szczególny tę kwestię.

Rozdział II

Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

§ 5

1. Pracownicy Muzeum zwracają szczególną uwagę na występowanie w zachowaniu małoletniego sygnałów świadczących o krzywdzeniu, w szczególności o możliwości popełnienia przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na szkodę małoletniego.
2. Zgodnie z art. 304 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym właściwe organy ścigania oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.
3. Pracownicy Muzeum zobowiązani są do zwracania uwagi przede wszystkim na następujące rodzaje i formy krzywdzenia małoletnich:

- a) przemoc fizyczna – to wszelkie celowe, intencjonalne działania wobec małoletniego powodujące urazy na jego ciele np.: bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami, itp.; przemocą będzie również bicie małoletniego „dla jego dobra”, „żeby się lepiej uczyło”, „żeby się słuchało”, „żeby posprzątało”, etc.; to znaczy, że nawet, jeśli za zadaniem bólu kryje się intencja wsparcia lub przyspieszenia rozwoju małoletniego mamy do czynienia z przemocą;
- b) przemoc emocjonalna – to intencjonalne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej zachowania dorosłych wobec małoletnich, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju małoletniego np.: wyzwiska, groźby, szantaż, straszenie, emocjonalne odrzucenie, nadmierne wymagania nieadekwatne do wieku i możliwości małoletniego, niszczenie ważnych dla niego rzeczy, nieposzanowanie granic prywatności, itp.;
- c) przemoc za pomocą środków komunikacji elektronicznej – wyzywanie, straszenie, poniżanie małoletniego w Internecie lub przy użyciu telefonu, robienie mu zdjęć lub rejestrowanie filmów bez jego zgody, publikowanie w Internecie lub rozsyłanie telefonem zdjęć, filmów lub tekstów, które go obrażają lub ośmieszają itp.
- d) przemoc ekonomiczna – niełożenie na utrzymanie małoletniego, wobec którego istnieje taki obowiązek, niezaspokajanie potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, itp.;
- e) wykorzystanie seksualne – to każde zachowanie osoby starszej i silniejszej, które prowadzi do jej seksualnego podniecenia i zaspokojenia kosztem małoletniego np.: ekshibicjonizm, uwodzenie, świadome czynienie małoletniego świadkiem aktów płciowych, zachęcanie do rozbierania się i do oglądania pornografii, dotykanie miejsc intymnych lub zachęcanie do dotykania sprawcy, różne formy stosunku seksualnego, itp.;
- f) zaniedbywanie – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb małoletniego zarówno fizycznych, takich jak właściwe odżywianie, ubieranie, ochrona zdrowia, edukacja oraz psychicznych jak poczucie bezpieczeństwa, doświadczania miłości i troski.

§ 6

1. W przypadku powzięcia przez pracownika Muzeum podejrzenia, że małoletni jest krzywdzony, pracownik ma obowiązek niezwłocznie przekazać uzyskane informacje osobie odpowiedzialnej za Standardy ochrony małoletnich oraz swojemu bezpośredniemu przełożonemu, a także sporządzić notatkę służbową.

2. Mając uzasadnione podejrzenie, że małoletni przebywający w Muzeum jest krzywdzony, należy niezwłocznie zawiadomić Policję, dzwoniąc pod numer 112, opisując okoliczności zdarzenia. W zależności od dynamiki sytuacji i okoliczności, telefon wykonuje osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Zawiadamiający o zdarzeniu jednocześnie informuje Dyrektora Muzeum.
3. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia małoletniego występuje wtedy, gdy:
 - a. małoletni ujawnił pracownikowi Muzeum fakt krzywdzenia;
 - b. pracownik zaobserwował krzywdzenie małoletniego;
 - c. małoletni ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytany odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie.
4. W tej sytuacji należy, w miarę możliwości, uniemożliwić małoletniemu oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie małoletniego oddalenie się z Muzeum (o ile osoba podejrzewana o krzywdzenie przebywa z małoletnim).
5. W uzasadnionych przypadkach można dokonać obywatelskiego zatrzymania osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia Policji należy pozostawić tę osobę pod nadzorem dwóch pracowników, w osobnym pomieszczeniu z dala od widoku innych osób przebywających w Muzeum.
6. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo małoletniego. Małoletni powinien przebywać pod opieką pracownika Muzeum do czasu przyjazdu Policji. Każdorazowo należy rozważyć udzielenie niezbędnej pomocy przedmedycznej, a jeśli sytuacja będzie tego wymagała – należy wezwać zespół ratownictwa medycznego.

§ 7

1. Osoba, która uzyskała informację, że małoletni jest krzywdzony przez pracownika Muzeum, ma obowiązek jej przekazania do Dyrektora Muzeum, a na jego prośbę sporządzić notatkę służbową.
2. Dyrektor Muzeum organizuje spotkanie z pracownikiem Muzeum, informuje go o podejrzeniu. W spotkaniu uczestniczy również bezpośredni przełożony pracownika.
3. W trakcie rozmowy Dyrektor Muzeum odwołuje się do wspólnego celu, jakim jest dobro małoletniego, dokonuje opisu problemu i szkód jakie ponosi małoletni – przedstawia ocenę sytuacji.
4. Spotkanie ma na celu omówienie sytuacji małoletniego i zasadności podejrzeń oraz wypracowanie sposobu postępowania w tym konkretnym przypadku. Przebieg rozmowy oraz podjęte ustalenia są dokumentowane w formie notatki służbowej.

5. W przypadku stwierdzenia niezasadności podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez pracownika Muzeum, Dyrektor Muzeum stwierdza ten fakt w notatce służbowej o której mowa w §7 ust. 4.
6. W przypadku zasadności podejrzeń co do krzywdzenia małoletniego przez pracownika Muzeum, Dyrektor Muzeum informuje o zdarzeniu rodziców (jeśli istnieje taka możliwość, a rodzice nie byli wcześniej poinformowani o zdarzeniu) oraz odpowiednie instytucje zgodnie z odrębnymi przepisami prawa.
7. Po ujawnieniu krzywdzenia małoletniego, niezależnie od tego, kto jest osobą podejrzaną o krzywdzenie, osoba odpowiedzialna za Standardy ochrony małoletnich, we współpracy z pracownikami mającymi bezpośredni kontakt z małoletnim, ustala – w zakresie adekwatnym do charakteru działalności Muzeum i potrzeb małoletniego – plan wsparcia małoletniego. Plan wsparcia zawiera w szczególności:
 - a) działania podjęte przez pracowników Muzeum w celu zapewnienia małoletniemu bezpieczeństwa;
 - b) formy wsparcia małoletniego zapewnione przez pracowników Muzeum oraz, w razie potrzeby, przy współpracy z innymi instytucjami;
 - c) skierowanie małoletniego do innych podmiotów, działających na rzecz wsparcia małoletnich krzywdzonych, jeśli zaistnieje taka potrzeba.
8. Plan wsparcia przedstawia się rodzicowi albo opiekunowi prawnemu lub faktycznemu małoletniego z zaleceniem współpracy przy jego realizacji, o ile nie sprzeciwia się temu dobro i bezpieczeństwo małoletniego albo charakter prowadzonej interwencji.
9. Plan wsparcia uwzględnia sytuację małoletniego z niepełnosprawnością lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
10. Wobec pracownika Muzeum w stosunku, do którego zachodzi zasadność podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego podejmuje się kroki zgodne z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. 2024 poz. 878) (dalej Kodeks pracy) oraz innymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego.
11. Wszyscy pracownicy Muzeum i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, włączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 8

1. W relacjach między małoletnimi korzystającymi z oferty Muzeum obowiązują zasady wzajemnego szacunku, poszanowania godności, prywatności i granic innych osób. Niedozwolone są w szczególności: przemoc fizyczna, psychiczna lub seksualna, nękanie, zastraszanie, poniżanie, wykluczanie, cyberprzemoc, naruszanie prywatności lub wizerunku innego małoletniego oraz nakłanianie do zachowań zagrażających zdrowiu lub bezpieczeństwu. Pracownik Muzeum, który jest świadkiem takiego zachowania, jest zobowiązany do:
 - a) natychmiastowej słownej i stanowczej reakcji na zaistniałą sytuację;
 - b) odizolowania od grupy małoletniego zachowującego się agresywnie;
 - c) w razie potrzeby wezwania pomocy;
 - d) udzielenia pomocy małoletniemu doznającemu agresji i zabezpieczenia bezpieczeństwa pozostałych małoletnich.
2. Jeżeli to możliwe, pracownik Muzeum ustala przyczynę agresji. Przeprowadza rozmowę ze stronami, uświadamiając im nieodpowiednie zachowanie.
3. Szczególną opieką powinien zostać otoczony małoletni doznający agresji lub przemocy rówieśniczej w ramach zajęcia. Powinien on otrzymać wsparcie i jeśli to potrzebne – pomoc przedmedyczną.
4. Małoletni przejawiający zachowania agresywne ma możliwość wyjaśnienia powodów swego zachowania i podjęcia działań w celu zakończenia sytuacji. Ma prawo do uzyskania pełnej informacji dotyczącej jego sytuacji np. jest informowany o ewentualnych konsekwencjach, wynikających z braku zaprzestania zachowania przemocowego.
5. Przebieg interwencji, rozmowy oraz podjęte ustalenia są dokumentowane w formie notatki służbowej.

Rozdział III

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”

§ 9

1. W przypadku, gdy zachodzi podejrzenie popełnienia wobec małoletniego m.in. jednego z przestępstw wskazanych w §5 ust. 1:

- a) Dyrektor Muzeum składa zawiadomienie na Policję lub do Prokuratury, realizując obowiązek wynikający z art. 304 § 2 Kodeksu postępowania karnego (załącznik nr 1);
 - b) Dyrektor Muzeum podejmuje niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa, o ile miało ono miejsce na terenie Muzeum.
2. Jeżeli dobro małoletniego jest zagrożone, Dyrektor Muzeum zawiadamia właściwy sąd rejonowy. Opisu zdarzenia uzasadniającego wszczęcie postępowania z urzędu dokonuje pracownik Muzeum, mający bezpośredni kontakt z małoletnim (załącznik nr 2).
 3. W sytuacji złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego bądź zawiadomienia właściwego sądu rejonowego, informuje się równoległe o tym fakcie rodziców małoletniego (jeśli istnieje taka możliwość).
 4. Pracownik Muzeum, inicjując decyzję dotyczącą złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego bądź zawiadomienia właściwego sądu rejonowego, kieruje się przede wszystkim dobrem małoletniego.

§ 10

Wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”

1. Wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty” następuje z chwilą wypełnienia formularza „Niebieska Karta – A” w przypadku uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej lub zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej.
2. Formularz, o którym mowa w ust. 1, wypełniają osoby będące przedstawicielami podmiotów wymienionych w art. 9a ust. 11–11d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej.
3. Z uwagi na to, że pracownicy Muzeum nie posiadają uprawnień do wypełnienia formularza „Niebieska Karta – A”, każdorazowo decyzja o jego wypełnieniu leży w kompetencji uprawnionych służb lub podmiotów, np. Policji wezwanej do interwencji w związku z podejrzeniem krzywdzenia małoletniego. Dyrektor Muzeum może dokonać zgłoszenia do miejscowego zespołu interdyscyplinarnego do spraw przeciwdziałania przemocy domowej albo innego zespołu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania małoletniego. Zgłoszenia dokonuje się w formie pisemnej, opisując okoliczności sytuacji.
4. Osoba wszczynająca procedurę podejmuje działania interwencyjne mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej.

5. Jeżeli istnieje podejrzenie stosowania przemocy domowej wobec małoletniego, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności rodzica małoletniego.
6. Jeżeli istnieje podejrzenie, że osobami stosującymi przemoc domową wobec małoletniego są rodzice małoletniego, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11– Kodeksu karnego lub pełnoletniej osoby wskazanej przez małoletniego.
7. Działania z udziałem małoletnich osób doznających przemocy domowej przeprowadza się, w miarę możliwości, w obecności psychologa.
8. Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie doznającej przemocy domowej przekazuje się formularz „Niebieska Karta – B”. Jeżeli osobą doznającą przemocy domowej jest małoletni, formularz „Niebieska Karta – B” przekazuje się rodzicowi, a w przypadkach jeżeli istnieje podejrzenie, że osobami stosującymi przemoc domową wobec małoletniego są rodzice, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu karnego lub pełnoletniej osoby wskazanej przez małoletniego.
9. Wypełniony formularz „Niebieska Karta – A” niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia wszczęcia procedury, przekazuje się do Zespołu Interdyscyplinarnego. Kopię wypełnionego formularza „Niebieska Karta – A” pozostawia się u wszczynającego procedurę.

Rozdział IV

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów

§ 11

1. Standardy ochrony małoletnich obowiązujące w Muzeum, podlegają przeglądowi nie rzadziej niż raz na dwa lata, w terminie ustalonym przez Dyrektora Muzeum oraz w razie nowelizacji aktów prawnych, mających wpływ na kształt przyjętych standardów i procedur. Wnioski z przeprowadzonej oceny należy pisemnie udokumentować (załącznik nr 3).
2. Przegląd Standardów ochrony małoletnich, obowiązujących w Muzeum, polega na ustaleniu wypełniania przez nie wymogów przepisów prawa powszechnie obowiązującego.
3. Przeglądu Standardów ochrony małoletnich, obowiązujących w Muzeum, dokonuje Dyrektor Muzeum lub osoba przez niego upoważniona (załącznik nr 4).

4. W przypadku, gdy przegląd, o którym mowa w §11 ust. 1, wykaże niespełnianie przez Standardy ochrony małoletnich wymagań określonych w przepisach, o których mowa w §11 ust. 1, lub też są one z innych przyczyn nieaktualne, lub nieodpowiadające potrzebom ochrony małoletnich, dokonywana jest ich aktualizacja.
5. Aktualizacji Standardów ochrony małoletnich, obowiązujących w Muzeum, dokonuje Dyrektor Muzeum. W przypadku aktualizacji Standardów ochrony małoletnich, przygotowany projekt jest przyjmowany przez Dyrektora Muzeum w drodze stosownego zarządzenia.

Rozdział V

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie pracowników Muzeum do stosowania standardów, zasady przygotowania pracowników do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

§ 12

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, Muzeum oraz osoba zatrudniana albo dopuszczana do takiej działalności wykonują obowiązki określone w art. 21 ust. 2–8 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2. Muzeum uzyskuje informację, czy dane osoby, o której mowa w ust. 1, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Uzyskaną informację Muzeum utrwała w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności. Informacje i oświadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 3–7 ustawy, załącza się odpowiednio do tych akt albo dokumentacji.
3. Osoba, o której mowa w ust. 1, podaje dane niezbędne do wykonania weryfikacji, o której mowa w ust. 2 (załącznik nr 6), oraz przedkłada dokumenty i składa oświadczenia wymagane przez art. 21 ust. 3–8 ustawy.
4. W ramach obowiązków, o których mowa w ust. 3, osoba w szczególności:

- a) przedkłada informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziałach XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego;
 - b) jeżeli posiada obywatelstwo państwa innego niż Rzeczpospolita Polska – przedkłada informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi;
 - c) składa oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz przedkłada informacje z rejestrów karnych tych państw uzyskiwane do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi (załącznik nr 5 oraz – w zależności od sytuacji – załącznik nr 7 albo nr 8);
 - d) jeżeli prawo państwa, o którym mowa w lit. b lub c, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi – przedkłada informację z rejestru karnego tego państwa; jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje sporządzenia takiej informacji lub nie prowadzi się w nim rejestru karnego – składa oświadczenia wymagane przez art. 21 ust. 7 ustawy. Oświadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 5 i 7 ustawy, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej i zawierają klauzulę: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”.
5. Wykonanie obowiązków określonych w art. 21 ust. 1–8 ustawy nie jest wymagane wyłącznie w przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 10 i 11 ustawy, tj. gdy działalność wobec małoletniego wykonuje członek jego rodziny albo osoba znana osobiście rodzicowi małoletniego lub jego przedstawicielowi ustawowemu, a dopuszczającym do tej działalności jest ten rodzic albo przedstawiciel ustawowy. Wyjątku tego nie stosuje się wyłącznie z tego powodu, że rodzic albo przedstawiciel ustawowy jest obecny podczas działalności organizowanej przez Muzeum.
6. Jeśli wobec pracownika Muzeum prowadzone jest postępowanie karne o przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub przestępstwo z użyciem przemocy popełnione przeciwko małoletniemu, należy niezwłocznie odsunąć taką osobę od wykonywania pracy, w której zachodzi możliwość kontaktu z małoletnim. Osobę taką Dyrektor Muzeum kieruje do innych zadań;

§ 13

1. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie pracowników Muzeum do stosowania Standardów ochrony małoletnich jest Dyrektor Muzeum. Dyrektor Muzeum może upoważnić wyznaczoną przez siebie osobę do przygotowania pracowników Muzeum do stosowania Standardów ochrony małoletnich przyjętych w Muzeum (załącznik nr 9).
2. Osoba upoważniona przez Dyrektora Muzeum, o której mowa w §13 ust. 1, musi legitymować się co najmniej 5-letnim doświadczeniem w pracy z osobami małoletnimi, uzyskanym w jednostkach oświaty, leczniczych lub pomocy społecznej. Dodatkowo, musi posiadać niezbędną wiedzę pozwalającą na przeprowadzenie szkoleń wewnętrznych dla pracowników Muzeum, obejmujących następujące zagadnienia:
 - a) rozpoznawanie symptomów krzywdzenia małoletnich;
 - b) procedury interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia małoletnich;
 - c) odpowiedzialność prawna pracowników Muzeum, zobowiązanych do podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia krzywdzenia małoletnich;
 - d) stosowanie procedury „Niebieskiej Karty”.
3. Osoba, o której mowa w §13 ust. 1, zapoznaje pracowników Muzeum ze Standardami ochrony małoletnich oraz odbiera od każdego z wyżej wymienionych stosowne oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami, które obowiązują w Muzeum (załącznik nr 10).
4. Osoba, o której mowa w §13 ust. 1, dokonuje co najmniej raz na dwa lata monitoringu Standardów ochrony małoletnich, przeprowadzając wśród pracowników Muzeum ankietę w zakresie poziomu ich realizacji. Osoba ta jest również odpowiedzialna za opracowanie wyników ankiety i przekazanie stosownych wniosków Dyrektorowi Muzeum (załącznik nr 11).
5. Osoby, nawiązujące stosunek pracy z Muzeum są zapoznawane ze Standardami ochrony małoletnich w pierwszym tygodniu pracy i w tym czasie jest od nich odbierane oświadczenie, o którym mowa w §13 ust. 3.
6. Pozostali pracownicy Muzeum, z którymi Muzeum podejmuje współpracę, są zapoznawani ze Standardami ochrony małoletnich przy podpisywaniu umów cywilnoprawnych, umów na świadczenie wolontariatu, realizowania praktyk oraz staży.

Rozdział VI

Zasady i sposób udostępniania rodzicom małoletnich oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

§ 14

1. Dokumentacja składająca się na Standardy ochrony małoletnich jest dostępna w formie pełnej i w formie skróconej na stronie internetowej Muzeum: www.muzeumslaskie.pl oraz udostępniona jest w miejscu powszechnie dostępnym, tzn. Dyrektor Muzeum wywiesza w widocznym miejscu w budynku Muzeum Standardy ochrony małoletnich w wersji pełnej oraz w wersji skróconej. Wersja skrócona zawiera informacje istotne dla małoletnich. Standardy wywieszone są we wszystkich budynkach Muzeum, gdzie przebywają małoletni. Forma skrócona standardów ochrony małoletnich stanowi załącznik nr 13.
2. Na życzenie rodziców małoletnich Standardy ochrony małoletnich są udostępniane w kopii. Za udostępnienie dokumentu odpowiada kancelaria Muzeum. Dokumenty udostępniane są w godzinach pracy kancelarii Muzeum.
3. Obowiązkiem rodziców małoletnich jest zaznajomienie się ze Standardami ochrony małoletnich i wynikającymi z nich zasadami ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.
4. Z uwagi na fakt, że odbiorcami usług Muzeum są małoletni w różnym wieku, wprowadzono formę graficzną najważniejszych zasad, które dotyczą bezpieczeństwa małoletnich.

Rozdział VII

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

§ 15

1. Każdy ujawniony lub zgłoszony incydent lub zdarzenie zagrażające dobru małoletniego, na temat którego pracownicy Muzeum posiadają wiedzę, zostaje odnotowany w ewidencji zdarzeń zagrażających dobru małoletniego (załącznik nr 12).
2. Ewidencji zdarzeń zagrażających dobru małoletniego nadaje się kategorię archiwalną zgodnie z przepisami odrębnymi.
3. Dokumenty związane ze zgłoszonymi incydentami lub zdarzeniami zagrażającymi dobru małoletniego przechowuje się w teczkach małoletniego i/lub aktach osobowych pracowników Muzeum, w zależności od rodzaju ujawnionych lub zgłoszonych incydentów.
4. Osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i koordynowanie udzielenia mu wsparcia jest Dyrektor Muzeum. Dyrektor może pisemnie upoważnić do wykonywania tych zadań inną osobę. Osoba odpowiedzialna

za Standardy nadzoruje ich realizację oraz prowadzi ewidencję zgłoszeń dotyczących krzywdzenia małoletniego.

Rozdział VIII

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet. Procedury ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie

§ 16

1. Muzeum, zapewniając małoletnim dostęp do Internetu, podejmuje działania zabezpieczające małoletnich przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności instaluje i aktualizuje oprogramowanie zabezpieczające. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych stanowią:
 - a) infrastruktura sieciowa Muzeum umożliwia dostęp do Internetu, zarówno pracownikom Muzeum, jak i małoletnim;
 - b) rozwiązania organizacyjne na poziomie Muzeum bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa.
2. Dyrektor Muzeum wyznaczył osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo w sieci Internet.
3. Do obowiązków tej osoby należy:
 - a) zabezpieczenie sieci internetowej Muzeum przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego oprogramowania;
 - b) aktualizowanie oprogramowania lub certyfikatów w miarę potrzeb;
 - c) monitorowanie czy na komputerach ze swobodnym dostępem podłączonych do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
4. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści wyznaczony przez bezpośredniego przełożonego pracownik Muzeum stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia, w tym czy był to małoletni.
5. Wyznaczony pracownik Muzeum przekazuje bezpośredniemu przełożonemu informację na temat ustaleń.
6. W przypadku dostępu do sieci Internet realizowanego pod nadzorem pracowników Muzeum, mają oni obowiązek informowania małoletnich o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.

7. Pracownicy Muzeum czuwają także nad bezpieczeństwem korzystania z sieci Internet przez małoletnich podczas ewentualnych zajęć.
8. Muzeum zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z sieci Internet.

§ 17

1. Bezpieczne korzystanie z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet obejmują następujące zasady, o których informowani są na bieżąco małoletni bądź ich rodzice przez pracowników Muzeum:
 - a) nie należy podawać swoich danych osobowych, takich jak: imię, nazwisko, numer telefonu czy adres domowy;
 - b) należy dbać o nierozpowszechnianie swojego wizerunku; w przypadku publikacji zdjęć w sieci Internet należy zadbać, aby dostęp do nich miały wyłącznie osoby znajome; nie należy udostępniać zdjęć nieznanym, w szczególności zdjęć intymnych, czy w niepełnym ubraniu;
 - c) należy poinformować rodziców lub wychowawcę o każdym przypadku, gdy małoletni napotka w sieci Internet na treści, które wydają się nielegalne, czy w jakikolwiek sposób wywołują niepokój;
 - d) należy poinformować rodziców lub wychowawcę o propozycjach spotkania, jakie małoletni otrzyma od internetowych znajomych;
 - e) nie wolno nikogo atakować w Internecie, niezależnie od tego, jakie zdanie on wyraża; nie wolno okazywać agresji i nie wolno stosować gróźb;
 - f) nie powinno się korzystać z sieci Internet przez zbyt długi czas, bo zbyt długie korzystanie z komputera bądź innych urządzeń mobilnych może zaszkodzić zdrowiu małoletniego;
 - g) im dłużej korzysta się z sieci Internet, tym mniej małoletni rozmawia ze znajomymi w realnym życiu, a takie kontakty są najbardziej wartościowe.

Rozdział IX

Postanowienia końcowe

§ 18

Standardy ochrony małoletnich wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.

..... dnia r.

Prokuratura Rejonowa w

Zawiadamiający: z siedzibą w

reprezentowana przez:

.....

adres do korespondencji:

.....

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

.....
.....

na szkodę małoletniego (imię i nazwisko, data urodzenia) przez

.....
.....

..

(imię i nazwisko domniemanego sprawcy).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez
(imię oraz nazwisko pracownika/wolontariusza) czynności służbowych – wobec małoletniej/go
..... imię i nazwisko), dziecko ujawniło niepokojące treści dotyczące relacji z

Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa

.....
.....
.....

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo małoletniej/małoletniego wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Osobą mogącą udzielić więcej informacji jest
(imię, nazwisko, telefon, adres do korespondencji).

.....

podpis osoby upoważnionej

Wzór wniosku o wgląd w sytuację małoletniego/rodziny

(miejscowość), dnia

Sąd Rejonowy

w

Wydział (właściwe uzupełnić)

Wnioskodawca: Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Uczestnicy postępowania:

Rodzice małoletniego:

1. imię oraz nazwisko, adres zam.
2. imię oraz nazwisko, adres zam.

Małoletni:

1. imię oraz nazwisko, adres zam.,
data ur.

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia¹) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

(W uzasadnieniu powinny zostać uwzględnione dane osobowe dziecka oraz dane dotyczące rodziców małoletniego. Ponadto należy zawrzeć informację na temat sytuacji w skutek, której np. popełniono przestępstwo wobec dziecka. W uzasadnieniu powinny się znaleźć także informacje dotyczące osób, które były/są świadkami zdarzeń. W końcowej części wniosku należy uwzględnić oczekiwania względem Sądu np. podjęcie stosownych działań mających na celu ograniczenie władzy rodzicielskiej, zastosowanie środka zapobiegawczego w formie wyznaczenia kuratora sądowego dla rodziny itp.)

¹Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wysłanie do rodziny kuratora na wywiad.

**WNIOSKI Z PRZEPROWADZONEJ OCENY STANDARDÓW OCHRONY
MAŁOLETNICH**

Data przeprowadzenia oceny:	
Imię oraz nazwisko osoby przeprowadzającej ocenę:	
wnioski z przeprowadzonej oceny:	

Data i podpis osoby przeprowadzającej ocenę:

pieczęć instytucji

miejsowość, dnia

Na podstawie §11 ust. 4 standardów ochrony małoletnich przyjętych zarządzeniem nr
w dniu w Muzeum Śląskim w Katowicach

UPOWAŻNIAM PANA/PANIĄ

.....

do czynności związanych z przeglądem przyjętych standardów, w szczególności pod kątem
ich aktualności z obowiązującymi przepisami prawa, a także użyteczności w zakresie ochrony
małoletnich przed krzywdzeniem.

data i podpis
Dyrektora Muzeum Śląskiego w Katowicach

data i podpis
osoby upoważnionej

.....,dnia.....

Oświadczenie o państwie lub państwach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat

Ja niżej podpisana/y

.....

(imiona i nazwisko)

nr PESEL / data urodzenia:

.....

na podstawie art. 21 ust. 5 i 8 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat:

nie zamieszkiwałam/em w państwie innym niż Rzeczpospolita Polska i państwo mojego obywatelstwa / zamieszkiwałam/em w następującym państwie lub państwach innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo mojego obywatelstwa:

.....

..... (niepotrzebne skreślić).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

(podpis osoby składającej oświadczenie)

Zakres danych

**niezbędnych do weryfikacji w rejestrach, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy
o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie
małoletnich**

Imię i nazwisko:

Data urodzenia:

Pesel:

Nazwisko rodowe:

Imię ojca:

Imię matki:

.....

(data i podpis składającej informację)

....., dnia

Oświadczenie

(dla osób posiadających obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska)¹

Ja niżej podpisana/ylegitymująca/y się
dowodem osobistym o nr , nr PESEL

1. Przedkładałam informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.²

2. Jednocześnie przedkładałam informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa..... , uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.³

3. Oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat, zamieszkiwałam/em w państwie lub państwach, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa:⁴

-

4. Jednocześnie przedkładałam informację z rejestru karnego państw/a, wskazanych w pkt. 3 oświadczenia, z uwagi na fakt, że prawo państw/a, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.⁵

5. Oświadczam, że prawo państw/a, wskazanego/ych w pkt. 3 oświadczenia, nie przewiduje sporządzenia informacji z rejestru karnego wymaganej na podstawie art. 21 ust. 4–6 ustawy lub w państwie tym nie prowadzi się rejestru karnego.

6. W związku z powyższym oświadczam, że:

- a) nie byłam/em prawomocnie skazana/y w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,⁷
- b) nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się wyżej wymienionych czynów zabronionych,⁸
- c) nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.⁹

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(data i podpis osoby składającej oświadczenie)

¹ Podstawa prawna: art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. ze zm. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 – niepotrzebne skreślić

Załącznik nr 8 do Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach

....., dnia

Oświadczenie¹

Ja niżej podpisana/ylegitymująca/y
świadectwem osobistym o nr , nr PESEL

1. Przedkładam informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.²
2. Oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat, zamieszkiwałam/em w państwie lub państwach, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa:³
-
-
3. Jednocześnie przedkładam informację z rejestru karnego państw/a, wskazanych w pkt. 2 oświadczenia, z uwagi na fakt, że prawo państw/a, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.⁴
4. Oświadczam, że prawo państw/a, wskazanego/ych w pkt. 2 oświadczenia, nie przewiduje sporządzenia informacji z rejestru karnego wymaganej na podstawie art. 21 ust. 4–6 ustawy lub w państwie tym nie prowadzi się rejestru karnego.⁵

W związku z powyższym oświadczam, że:

- a) nie byłam/em prawomocnie skazana/y w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,⁶
- b) nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się wyżej wymienionych czynów zabronionych,⁷
- c) nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.⁸

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(data i podpis osoby składającej oświadczenie)

¹ Podstawa prawna: art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. ze zm. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 – niepotrzebne skreślić

Załącznik nr 9 do Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Śląskim w Katowicach

pieczęć instytucji

miejsce, data

Na podstawie §13 ust. 1 standardów ochrony małoletnich przyjętych zarządzeniem nr
w dniu w Muzeum Śląskim w Katowicach

UPOWAŻNIAM PANA/PANIĄ

.....

do czynności związanych z przygotowaniem pracowników Muzeum Śląskiego
w Katowicach do stosowania przyjętych w/w standardów

data i podpis
Dyrektora Muzeum Śląskiego w Katowicach

data i podpis
osoby upoważnionej

**OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY
MAŁOLETNICH
OBOWIĄZUJĄCYMI W MUZEUM ŚLĄSKIM W KATOWICACH**

imię i nazwisko osoby zatrudnionej

stanowisko

Oświadczam, że zapoznałam/em się ze Standardami Ochrony Małoletnich Muzeum Śląskiego w Katowicach oraz zobowiązuję się do ich stosowania.

zapoznanej

data i podpis osoby

**Monitoring standardów ochrony małoletnich
w Muzeum Śląskim w Katowicach**

		tak	nie
1.	Czy wiesz na czym polegają standardy ochrony małoletnich?		
2.	Czy znasz standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem obowiązujące w placówce, w której pracujesz?		
3.	Czy zapoznałaś/eś się z dokumentem Standardy Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem?		
4.	Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
5.	Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
6.	Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Standardach Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem przez inną osobę pracującą? Jeśli tak, czy i jaka była Twoja reakcja:		
7.	Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Standardów Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem? Jeśli tak, proszę je wypisać:		

pieczęć instytucji

EWIDENCJA ZDARZEŃ ZAGRAŻAJĄCYCH DOBRU MAŁOLETNIEGO

Rok:

L.p.	Opis zdarzenia	Podjęte czynności	Podpis osoby wprowadzającej dane do ewidencji
1			
2			
3			
4			